

NAŠE SLIKE

PRILOGA SLOVENSKEMU GOSPODARJU

LETNIK III

NOVEMBER 1936

ŠTEV. 11

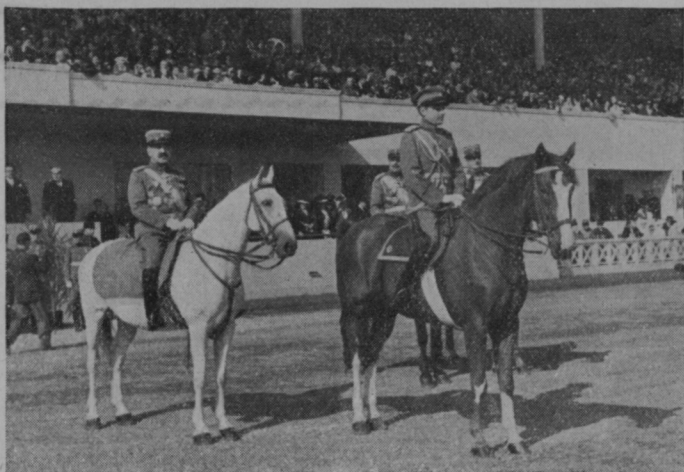
General Rudolf Maister

prvi slovenski general, osvoboditelj naše severne meje in mesta Maribora.
Naš junak in v tistih dneh pred 18 leti naš kralj Matjaž.

Naša jugoslovanska vojska, ponos vseh Slovencev, Hrvatov in Srbov.

Od davnih dni so Slovenci dobri vojaki. Ko so v času preseljevanja narodov naši prapradedi, pred več ko tisoč leti prišli v te lepe kraje, so se morali boriti za svojo zemljo. Potem so jo morali braniti tisoč let v službi nemških grofov in proti njim. In proti tartarom in proti Turkom, ko so ti požigali slovenske vasi, gonili v sužnost in janičarstvo slovenske može in fante, so naši pradedi z mečem in puško vedno stražili zemljo slovensko. Pa še pozneje, ko so z uma svitlim mečem vodili boj proti tujim vsiljivcem, so naši dedi bili vojaki, ponosni, da smejo svoje čuvati in braniti. Nam pa je že v krvi, da smo vojaki in ponosni smo, da moremo in smemo biti. Slovenska mati prosi za svojega sina pri Bogu, da bi bil zdrav in ve, da bo enkrat vojak. Z bridkostjo pošlje mati svojega sina prvič v svet, ko gre k vojakom in moli zanj v svojih skrivnih molitvah, da bi bil zdrav in dober vojak, da bi mogla nanj po-

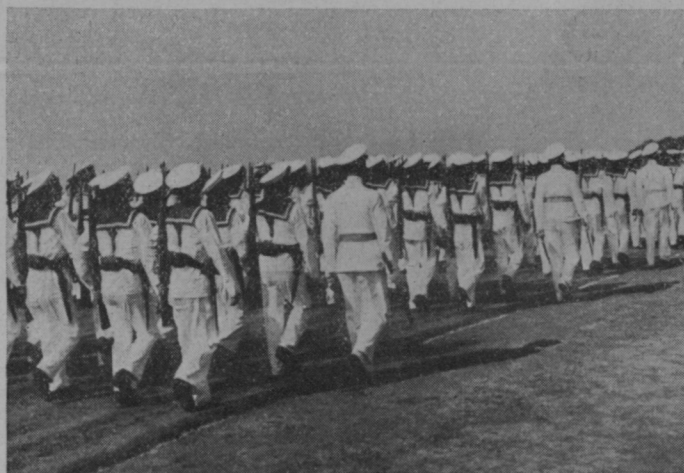
nosna biti. Pa pride sin prvič na dopust v vojaški obleki: Kdo bi mogel razumeti radost materino, da se je njen sin-vojak vrnil?! Morda ni veselje toliko, ker se je vrnil, ampak bolj veselje, da se je vojak vrnil. Pa kdo, ki tega ne ve, bi mogel razumeti ponos slovenskega očeta, ko svojega sina-vojaka v vojaški suknji vidi, z vojaškim pasom in bajonetom ob strani! Vojak vidi novi svet, nove ljudi, mnogočesa se nauči, potrebne in nepotrebne. Vidi mesta in kraje, drugače ko doma, drugače solnce tam sije in luna je dosti bolj svetla in žalostna, tudi podnebje je drugačno. Ljudje so drugi in tuji, drugače živijo in se oblačijo. — Pri vojaki je življenje urejeno dan za dnevom in z delom je poln vsak dan: Eksercirajo, vadijo, streljajo, učijo se itd. Pa na stražo hodijo in »požarčijo«, se veselijo in jezijo, ali — vseeno je lepo biti jugoslovanski vojak. Vsak, ki je odslužil, se s ponosom spominja svojih vojaških dni.

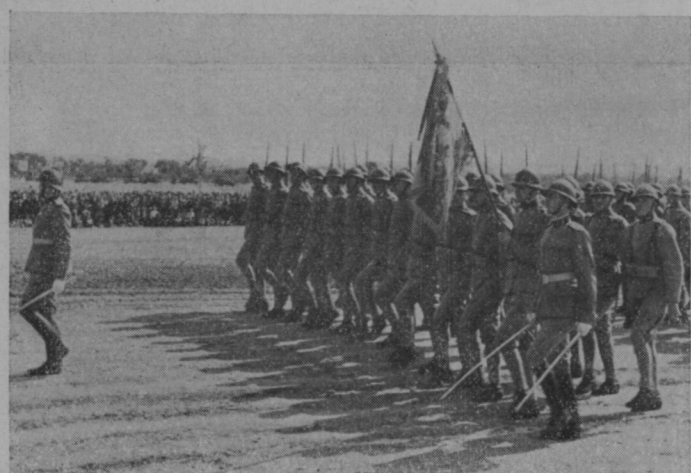
Knez namestnik Pavle in vojni minister general Marić pri vojaški paradi na Banjici.

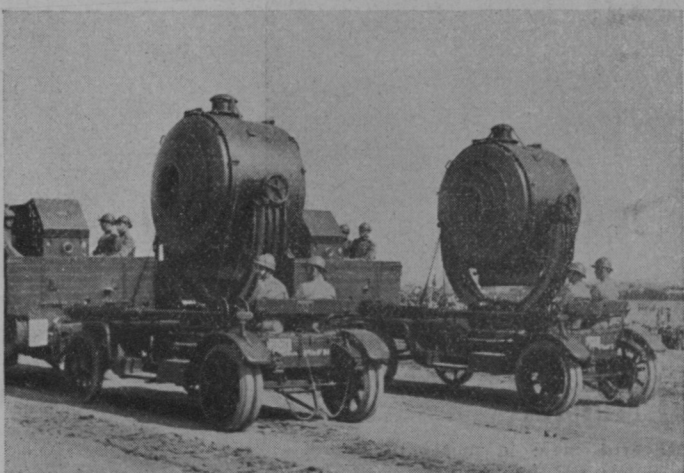
Tihe želje slovenskih fantov — pehota kraljeve garde v mimohodu pred knezom namestnikom Pavlom.

V mornarici s ponosom služijo slovenski delavci-profesionisti.

Pehota, na kateri sloni upanje naše državne obrambe.

Žarometi, najmodernejša orožja pri nočnih letalskih napadih.

Povsod uporabni gorski topovi — zelo učinkovito orožje.

V Španiji še traja bratomorno klanje

V tej porušeni hiši je nekoč stanovala srečna družina.

Komunisti pričakujejo naskok v madridski ulici.

pa še ni pričakovati konca. Vedno strašnejše, dan za dnem bolj podivjano, brez milosti in usmiljenja se koljejo med seboj. Brat več brata ne pozna, žena ne svojega moža in otroci so staršem sovražniki. — Že stotisoče človeških življenj je španski narod žrtvoval v teh bojih in jih še bo. Koliko gorja povzročajo zablode komunistov! Počasi pa sigurno so pripravljali komunisti španski narod za svojo ureditev države. Pridobili so in preslepili mnogo tistih, ki so težko kruh služili in ki niso imeli drugega ko svoje življenje. Ko so drugi pravočasno spoznali nevarnost komunističnih priprav, so hoteli zlepa ali zgrda onemogočiti njihove namene. Tako se je okoli generala Franka zbralo mnogo poštenih Špancev, ki hočejo z vsemi silami in sredstvi preprečiti boljševiško ureditev države v Španiji. Več ko tri četrtine Španije so že očistili od komunistov in sedaj bojujejo strašne boje za glavno mesto Madrid. Gotovo bodo, ko dobijo naši bralci te slike v roke, komunisti že morali zapustiti špansko prestolico. Medtem bo pa še tekla kri najboljših sinov španskega naroda. Rušili bodo hiše, gorele bodo vasi in mesta, pustošili bodo v bratomorni vojni polja in livade. Grozot še ne bo konec. Saj Španci hočejo uničiti komuniste, komunisti pa se bore za biti ali ne biti.

Na madridski ulici beli počasi napredujejo.

Učinek bombnega napada v Madridu.

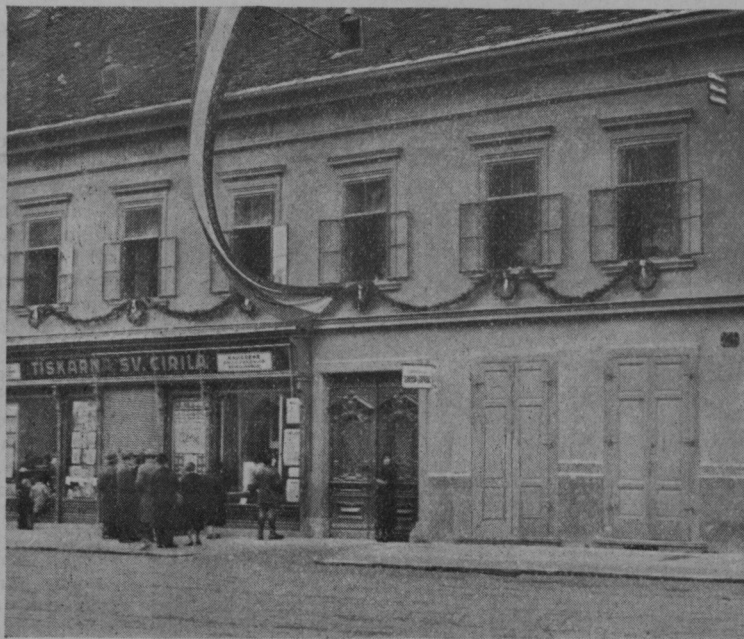
Mrtvi na ulici Madrida.

Za katoliški tisk!

V Španiji je huda državljanska vojna. Ljudstvo je bilo v njo speljano, ker ni bilo poučeno. Poučeno pa ni bilo, ker ni čitalo. Posebno katoličani so bili glede tiska in časopisov zelo slabi. Res je sicer, da je dobila madridska katoliška tiskarna pred dobrim letom največje stroje sveta za tisk, toda ti so kmalu obstali. Došli so nepozno.

V Sloveniji je glede katoliškega tiska bolje. Mi katoličani imamo svoje tiskarne, svoje katoliške liste. Najstarejši katoliški tednik Slovencev je naš »Slovenski gospodar«, ki dokončuje sedaj svoj 70 letni jubilej. Med našim narodom do sedaj ni bilo razmetanih zmot boljševidma in mogoče je bilo tudi iste iztrebljavati z našim tiskom, ki je ljudstvu kazal pravo pot. Zadnje leto pa se je pojavilo tudi pri Slovencih toliko marksističnega tiska, da je moral vsak postati pozoren, če tudi noče videti nevarnosti, o kateri smo že velikokrat govorili.

Ko tu gledate slike strojev iz domače katoliške tiskarne, vedite, da so ti stroji v službi katoliške stvari, ker tiskajo katoliške liste! Ta tiskarna ni last enega človeka, da bi njemu služila dobiček, je tu za katoliški tisk, za katerega žrtvuje vse! Zato vas vabi, da tudi vi vse storite za katoliški tisk in razširjenen njenih listov!

Tiskarna sv. Cirila.

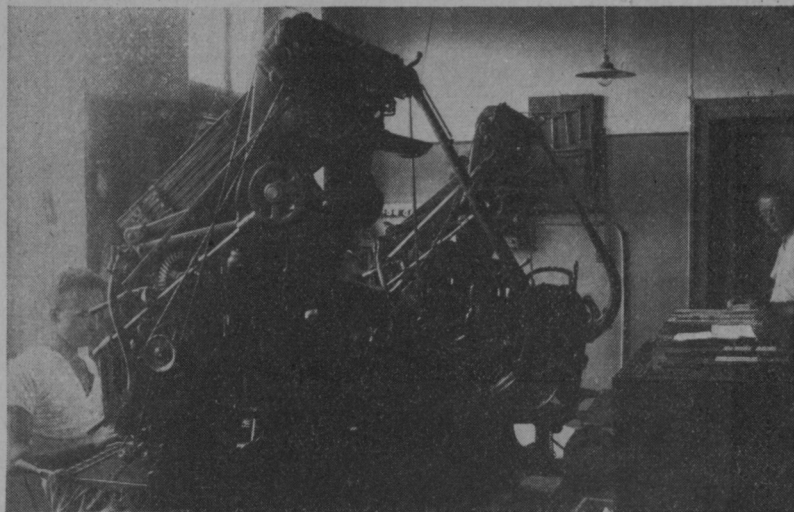
Ustanovljena je bila leta 1885 in torej že nad 50 let deluje v Mariboru. Zanimiva je usoda tega našega podjetja, ki je rastlo res le na požrtvovalnosti sodelavcev, pa na zvestobi onih, ki so znali ceniti tako domače podjetje. Danes je podjetje solidno močno. Ima svojo tiskarno, svojo knjigovoznico, knjigarne in prodajalne pa ima v Mariboru na Koroški cesti št. 5, na Aleksandrovi cesti št. 6 in na Kralja Petra trgu št. 6, poleg tega pa podružnico v Ptuj, Slovenski trg št. 7.

Slika nam kaže tiskarno v okrasu, ko je obhajala svojo 50 letnico leta 1935.

Slika levo: Stavni stroji »Linotype«.

Slika levo spodaj: Tiskarski stroji v Tiskarni sv. Cirila.

Slika spodaj: Prva stran prve številke »Slov. gospodarja«.

Stroji, stroji, stroji ...

Tiskarstvo je bilo v začetku ročno delo. Ročno so stavili črke eno k drugi, ročno dotiskovali na papir; vse priprave so bile na ročni pogon. Tehnika pa je zahtevala napredek in danes so tiskarski stroji izpopolnjeni do kraja. Črke se sproti vlivajo na stavnih strojih, tiskarski stroji sami vlagajo papir, goni jih električna sila, ki nadomestuje človeške roke. Res gre s tem vse delo hitreje, tudi v tiskarstvu tehnika olajšuje delo delavstvu, je pa napredek strojev že tolik, da bo težko še kaj izpopolniti. Taki moderni stroji pa stanejo ogromno denarja. En stavni stroj okrog 300.000 Din, en tiskarski veliki stroj okrog 400.000, rotacijski stroji pe gredo v milijone.

